

MINDSZENTI LAP

Megjelen minden vasárnap.

TARSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI HETILAP.

Kéziratok nem adatnak vissza

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 korona Negyed évre . . . korona
Fél évre . . . . . 2 korona Egyes példány ára 8 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt árszabás szerint közöl.
Nyílttér garmond soronként 60 fillér.

Mindszent, 1912. augusztus 4.

31. szám.

Tizennegyedik évfolyam.

A munkáskérdés.

Ártatlannak, nyugodtnak látszó kráter fenekén forr, háborog, zavarog a föld méhe. Mégis mindenki halad a maga útján és a többnyire békésen nyüzsögő embertömeget látván, azt hinnéd: a sors változatos hullámzásai közepette szokott medrében folyik az emberi kéz észvezette munkája, a villámgyorsasággal kattogó gépek egyhangú zakatolása.

Csodás szerencséje az emberi természetnek, hogy lebecsüljük a veszélyeket, melyek lépten-nyomon érhetnek.

Tán a szokás hatalma, tán a minden emberben többé-kevésbé meglévő fatalizmus az okai, hogy a felszint, a látszatot elfogadjuk valónak, a kihült, csendes krátert aggodalom nélkül nézzük s nem gondolunk a föld tüzes mélyéből hatalmas, elemi erővel kitörni készülő evolúcióra.

Aki gondolkozva nézi mai társadalmi munkaberendezését, annak menten szemébe ötlök számos visszassága. E visszasságok egy része erkölcsi orvoslásuk etikai eszközökkel volna elérhető.

A társadalmi kérdésekkel foglalkozóknak sok fejtörést okoz, miképp lehetne elérni, hogy az emberiség közelebb jutna az erényességhez és levetné mindama félszégeket, melyek elkorcsosítják társadalmunkat. Szép kívánság, ám ki hiszi el, hogy lesz valaha oly társadalom, melynek minden egyes tagja jóra való és becsületos? Mindazonáltal ezen a téren

megfelelő hit- és népoktatással és jó törvényekkel nagy eredményeket lehet elérni, amennyiben ezek segítségével a bűntények számát jelentékenyen apasztani lehet.

A modern élet szükségparancsolta tulpraktikus felfogásai mellett ilyen abszolút eredményeket anyagi téren kevésbé lehet elérni. Mert jóllehet egy-egy nemzet akár mezőgazdasága, akár ipara vagy kereskedelme, akár pedig szerencsés konstellációk révén előnyösebb helyzetet csikarhat ki magának, a civilizált emberiség összessége általában nyög — és bizonyára még soká nyögni fog — a megélhetési nehézségek sulya alatt.

Mindig eltekintve a kiváltságos helyzetekben levőktől, kikre az általánosság elve nem alkalmazható, azt látjuk minden vonalon, hogy a sok emberi élet egymásba kapcsolása nélkülözi az összhangot.

Abszolút igazságosság itt nincs, a mai viszonyok között nem is képzelhető. Az ember vagy többet, vagy kevesebbet kap azért, amit nyújt, mint amennyi joggal megilletné.

Különbözik nagy az aránytalanság a kézi munkánál. Minthogy a munka éltető ereje a társadalomnak, méltán jogot formálhat arra, hogy minden másnál többre becsüljék. Aki keze munkájával segíti a társadalmat a megélhetésre, nemcsak tiszteletet érdemel, de megérdemelné bizonyára azt is, hogy maga is gondtalanul megélhessen. Hogy nincs ugy, arról nem — mint a szociálisták

állítják — a nagytőkések tehetnek. Legalább nem mindig, sőt ma már — amiképpen a munkások szervezkedése oly erős majdnem mindenkor sikeresen érvényesíthetik követeléseiket — alig létezik erre példa.

Rendjén van, hogy a máncás megkapja megfelelő bérét s rossz ember, aki ezt tőle megvonni kívánja. Ám azért a munkások legnagyobb részének helyzete ma is olyan, hogy csak tengődnek, szükkölködnek, sőt nyomorognak is.

Hiába erős a szakszervezetük, hiába folytatnak bérharcokat, a nagytőke — sárga földig lehurcolt nagytőke — nem teljesíti jogos kívánságait, mert — ismét leszámítva a kevés kivételt — nem teljesítheti. A nagytőke, mely munkásokat foglalkoztat, maga is dolgozik s megkívánja a munkája bérét.

A rideg matematika igazsága az az igazság, melyet a munkabérek megszábasánál szemmel kell tartania. Amikor a matematikai igazság vétőt kiált, megszűnik a humanitás, nem lehet kívánni, hogy valaki ipart csak azért folytasson, hogy helyettesítse a jótékony intézetek filantróp feladatát és anyagilag saját állandó kárára — segítse a nála alkalmazásban levő embereket.

Van ugyan még egy másik igazság is, amelyre a munkások hivatkoznak. Követeljen a munkaadó többet a készítményért és juttassa a többletet, vagy jelentékeny részét a munkásnak. Így aztán a munkaadó vállatára nem fizet rá. Igaz,

TÁRCA

BORUS SZERELEM.

Hófehértűrtös virága a lángsugaru nyárnak, szépséges orgonavirág, de sok szép boldog órák emlékét juttatja eszembe édes lány illatod, amint körülcsókolja beteg lelkemet. Eszembe jut elmúlt ifjúságom első szent szerelme, az én bánatos arcu, büszke Madonnám, aki maga is virág volt, szép, hófehér rózsza, aki elhervadt tavasz virágaival, fecskék távozása után, lombhullás idején . . .

— Egyetlen üdvöm volt ezen a világon, minden boldogságom. Váratlanul tűnt fel előttem, mint üstökös az égen, fényességet sugározva borus életemre. Most újra eltűnt s utána még nagyobb lett lelkemben a sötétség. De azért képe itt maradt szívem legmélyebb rejtekén s ha már nincs is itt, azért látom csudaszép szemeit, melyek bevilágítanak árvaságom szomorú éjszakáiba . . .

Magam előtt látom még egyszerű rózsaszín

ruhájában, amint ott bolyong velem az évszázados jegenyefák alatt és mesél egy rózsás szép jövőről, melyet olyan gyönyörűen kiszínezett magának holdsugáros nyári éjszakákon. Leányos képzeletében ott látta már magát az ünnepelelt művésznők sorában, akit mindenki hódolattal vesz körül, s rózsákkal áraszt el hódító körútján.

Hiába tártam fel előtte az élet rideg valóságát, mely kegyetlenül szokta megfosztani rajongóit a rózsaszínű ábrándoktól, hiába kérleltem, hogy ne áldozza fel ifju életét egy képzelt dicsőségért; nem hiit nekem.

Csak mosolygott rajta, mint lenge rózsaszál a fákat tépő orkán közeledtére, s nem akarta elhinni, hogy olyan rut lehet az a valóság, amelyet lefestettem előtte. Csak rázta hihetetlenül bájos fejecskéjét és komor beszédemet kikacagva, kiragadta magát karjaiból, futott a pipacsos réten keresztül, fel a hegyre folyton incselkedve, csalogatva maga után.

Szomorú sejtelmekkel a szívemben mentem utána s ott a fehér orgonabokrok alatt ahol annyi boldog órát töltöttünk együtt, karomba

zártam fűrtös szép fejét, s beszéltem hozzá fájón, szomorúan:

— Hát igazán el akar hagyni, édes kicsi párom? El akar menni gonosz mostohájával, aki nem szereti s csak a lelke üdvösségétől akarja megfosztani. Ó, könyörgöm, ne menjen el, ne áldozza fel magát, ne hagyjon itt engemet árván, egyedül!

S amint ott ültünk szorosán átkarolva egymást, éreztem, hogy utoljára vagyunk együtt, utoljára borulnak reánk a fehér orgonák, s hiába bólogatják felénk fűrtös fejecskéiket, minket nem fognak többé együtt látni az életben. Hiába jön egy új orgonát fakasztó nyár, nekünk nem nyílnak többé a virágok; hiába jön az új, madárnótás kikelet, nekünk nem dalol több fülemüle az ágon.

Szívem elszorult e fájó gondolatra, szemem könybe lábadt, s míg selyemhajával játszadoztam, feltártam előtte még egyszer a bizonytalan sötét jövőt, a sok csalódást, mely utol fogja érni melőbb. Lefestettem előtte az életet, a teljes rideg valóságában. Elmondtam, hogy mennyi kísértésnek lesz kitéve azon a rögzös pályán,

**Dicsó
pénz!**

Váltó-, kötvény-, jelzálog- és törlesztéses kölcsönöket mérsékelt kamat mellett nyújt

A Mindszenti Takarékpénztár

nagyon igaz, csak hogy, sajnos, erre az igazságra meg a fogyasztó közönség fizet rá. Még pedig olyannyira, hogy — ha ez így tovább tart — mint a vízbe merülő patkányok a hajó fedélzetére kell menekülnünk, oly hajóéra, mely elvisz messze, messzire — tengertulra.

Erős, izmos közgazdaság — ez, csak ez kell a magyarnak. Jobb sora lesz akkor a munkásoknak is, kiket szívesen vigasztalnánk azzal, hogy amíg meglesz, nyugodtan várjanak. Fájdalom, hiába vigasztalunk őt ezzel, azt mondják rá, hogy az egyszeri számár is épp akkor adta ki párját, mikor már legjobban értett a koplaláshoz.

Igy hát, ha folyik is a munka, a kedélyek mélyében csak tovább nyugtalankodik a forrongás, háborgás. S amikor — vajmi gyakran — kitör a kráterből a tüzes láva, mind ráhul a közgazdasági életünkre, melyen hovatovább annyi sebet ejt, hogy pusztulással fenyegeti nemcsak közgazdaságunkat, hanem magukat a munkásokat is, kiteve utóbbiakat annak, hogy még kevés kenyerüktől meg legyeknek fosztva.

Noha tehát őszintén óhajtjuk, hogy a munkások helyzetükön annyit javítsanak, amennyit csak lehet, mégis kívánatosnak tartanók, hogy — mielőtt felveszik a bérharcot — szorgosan megvizsgálják: kibírja-e iparuk és munkaadójuk azt a követelést, melyet velük szemben támasztanak?

Mert bizony volt már rá elég eset, hogy nagy gyáraknak is azért kellett be-
szüntetniök üzemüket, mivel a munkások bérköveteléseit teljesíteni nem lehetett.

A koleráról.

(Néhány jó szó a mi népünkhöz.)

Bejárta az országot a riasztó hír, hogy kolera-járvány van Mindszenten. A szomszédos Szentes, Hódmezővásárhely és Szeged városokat pánikszerű rettegés szállta meg a hír hallatára.

Plakátok figyelmeztették a lakosságot a közeli veszedelemre, — a hatóságok pedig megtették mindent ne hogy behurcolják a rettenetes rémet, mely orozva támad és csaknem biztosan öl.

Községünket elszigetelték. Derék kakastollasok

melyhez most lelkének minden erejével vonzódik. Elmondtam, hogy mennyi csábítás veszi majd körül, mennyi boldogtalanság!

De hiába volt minden beszéd, minden könyörgésem. Rajongó álmait nem tudták elűzni esdő szavaim, se tüzes csókjaim. Hófehér lelkét, mely a felhők között szárnyalt, nem tudtam már megmenteni. Bár karjaim között tartottam még, éreztem, hogy már nem az enyém.

Hiába borult rám szerelmesen, hiába igyekezett meggyőzni, hogy nem lehet olyan kegyetlen a jövő; az én gyászos előérzetemet nem tudta elűzni. Pedig mennyi szépet csacsogott össze, mennyi boldogságot ígért, ha álmait valóra váltja az élet.

S amikor látta, hogy magasröptű tervei csak újabb fájdalmat okoznak nekem, hátat fordított s dúcásan mondogatta:

— Csak maga látja olyan sötétnek azt a jövőt s csak azért akar megrabolni ábrándjaimtól, mert nem szeret, mert ellene van a szerencsémnek, a boldogságomnak.

— Pedig hiába ellenzi — szolt büszkén — azért mégis művésznő leszek. Elmegyek idegenbe, mert kicsi nekem ez a maguk országa, No de azért ne busuljon, majd visszajövök egyszer magáért s elviszem magammal az én új hazámba!

S amint ott csacsogott nekem pajkosan, boldog reménységgel, úgy éreztem, hogy megszakad a szívem. Mert eszembe jutott, hogy nemsokára el fogunk válni örökre s nem ölelhetem többé keblemre a fehér orgonák alatt. Elviszik tőlem idegen országba, s talán nem is találkozunk többé az életben.

ügyelték arra, hogy innen ragályfógó tárgyakat ki ne vigyenek. A mindszenti utasokat mindenütt fertőtleníték, hova megérkeztek, de még azután is gyanus szemmel néztek rájuk. Hála az égnek és a hatóság kitűnő intézkedéseinek, megszűnt a közvetlen veszedelem és a szegény Karkas Sándoron kívül nem bírt több áldozatot szedni a gyilkos ázsiai.

Midőn ezt örömmel konstatáljuk, nem mulaszt-hatjuk el, hogy az elismerés zászlóját meg ne hajtsuk azok előtt, akik éjjel-nappal azon fáradtak, hogy c-ír-
jában fojtsák meg a vést.

Elsősorban kell itt megemlíteni Dr. Dósa István h. főszolgabíró és Dr. Szóbi Lipót járási orvos neveit.

A küzdelmes napok alatt közönségünk igen higgadtan viselkedett. Nem ijedt meg a veszedelemtől, és pedig azért, mert az intelligensebb elem tudja, hogy tisztasággal megóvhatja magát az ember, a köznép pedig el sem hitte tán, hogy nyakunkon a veszedelem.

Csudálatos, hogy a mi különben józan és egészségesen gondolkodó népünk közt olyan téveszmék terjedhetnek el, mint a legbutább oláh falvakban, ahol az embert sokszor csak az különbözteti meg az állattól, hogy két lábon jár és bocskort visel.

Némelyek azt suttogták, hogy a kolera az urak „csinálják“, mert kiakarják pusztítani a parasztot.

Pedig ha a paraszt nem dolgozik, az ur se eszik. Lám, hogy az urakat nem bántja a kolera!

Alljunk meg itt egy szóra.

Hát igaz, hogy az urat nem igen bántja a kolera, de miért? Azért, mert ügyel a tisztaságra, s ha vigyáz magára s betartja azokat az egészségügyi szabályokat, amelyeket ma már mindenki ismer, és amelyeknek tisztaság az alapja, — a parasztot se bántja. Tudjuk, hogy a fertőzés csakis a tápcsatornában, vagyis a szájon keresztül történik, és hogy ha tiszta kézzel tiszta ételt eszünk, nem érhet betegség, még ha érintkezünk is a koleras beteggel.

Mégis azt hallottam, hogy egy esküdt ember nem is suttogva, de hangosan hirdette, hogy lári-fári, amit az urak beszélnek.

Az ilyen esküdtet el kell távolítani a község házá-
tól, mert aki ilyen korlátolt eszű és mégis esküdt mert lenni, még azt sem érdemli meg, hogy a nap rásüssön.

Olyasmint is hallottam, hogy el kell titkolni a be-
tegséget, mert akit bevisznek a járványkórházba, azt elmergezik ottan; ha pedig nem veszi be az „orvosság“ elevenen temetik el.

Rettenetes korlátoltságra vall az ilyen mese, mert akit a kórházban ápolnak, az megmenthető még, de aki eltitkolja a betegséget, az majd mind belepusztul, amellet hogy minden hozzátartozóját és szomszédját ki teszi az elpusztulás veszedelmének.

Ezért jó, ha a hatóság közegei házról-házra járnak meggyőződni róla, nincs-e gyanus beteg?

A szomszédok is maguk iránti kötelességet teljesí-
tenek, ha minden gyanus esetet feljelentenek a hatóság-
hoz.

Megszűnt a közvetlen veszedelem, de a csirája az
itt lappang még köztünk, mint hamu alatt a tűz, és ha
nem vigyázunk könnyen ki is gyullad.

S amíg ezt elgondoltam, pokoli kin mardosta lelkemet. A harag, a kétségbeesés elvette az eszemet s ott az isten szabad ege alatt fogadalmat tettem, hogy azért se engedem. Nem engedem elrabolni az én üdvösségemet. Ha a föld minden hatalmára esküszik is ellenem, még sem fognak győzedelmeskedni akaratom felett! Az én hófehér Madonnámat nem engedem! Nem ha addig élek is! Inkább halva lássam, mint a messze idegenben, mások karjaiban. Csak a halálnak engedem át, senki másnak!

Legyen a siré szép hófehér teste, édes picic
ajka; legyen a siré, ha másképp nem lehet, de
nem engedem át földi halandónak, nem akarom
mások karjaiban látni.

Ha meghal, legalább kijárhatok virágos
sírjához s megöntözhetem azt könnyeimmel,
míg ha elvinnék idegen országba, még az az
utolsó vigaszom sem maradna meg, hogy ke-
resztfáját megöleljem. Ha meghal, legalább
enyém lesz a sirban, örökre az enyém. Itt marad
velem, habár a föld alatt is, de legalább magyar
földben, melyet oly hűtlenül el akar hagyni.

S a mint ott feküdt előttem, kipirult arccal,
pihegő kebellemmel, önkénytelenül is magam elé
képzelttem kiterítve, holtan. Megborzadva már
a pusztá gondolatától is, rémülten fordítottam
el tekintetemet bájos arcáról s úgy éreztem,
hogy életem árán is megvédeném. De már a
másik pillanatban szívembe nyílt elválásunk
minden gyötrelme s az a tudat, hogy nemsokára
így is, úgy is vége mindennek, elűzte rémké-
peimet és halálát kívántam. Eszembe jutott
minden, minden s ott a napsugaras ég alatt
kértem az istent, hogy vegye inkább magához

Ne igyunk Tisza-vízet, mert meg van fertőzve. A tisztaságra ügyeljünk, — főképp pedig ne hallgassunk azokra a buta profétákra, akik minden rosszat az urakra szeretnének kenni; akik ahelyett, hogy tisztán tartanák házuk környékét és becsületes munkával megszereznek maguknak és családjuknak a tisztességes megélhetést csapszékek tüzeiben szívják a pálinkát és a szociálista tévtanokat s mert a sok pálinka miatt kenyérrre nem telik, — az urakat szidják.

Dörgeos.

Ujdonságok.

— **Előjárósági tagok választása.** Isme-
retes, hogy a közig. bíróság az előjárósági
tagoknak 1911. évi december 30-iki választását
megsemmisítette az okon, mert a jelölő köz-
gyűlés nem volt szabályszerűen összehíva. Ju-
nius végén jött le a közig. bírósági határozat.
Az új választás megejtéséhez már akkor az
aratási idők közelsége miatt hozzáfogni nem
lehetett. Mint értesültünk, dr. Dósa István h. fő-
szolgabíró, még ebben a hónapban megfogja
tartani az új választást, tekintettel arra, hogy a
mezei munkák legnagyobb része már be van
fejezve s nincs senki akadályozva abban, hogy
alkotmányos jogát gyakorolhassa.

— **Eljegyzés.** Gál Dezső, a szentesi kir.
járásbíró jegyzője váltott jegyet a napokban
Alt Veronkával, Alt Miksa műszaki tanácsos
és neje kedves és nagyműveltségű leányával.

— **Sorozás Mindszenten.** A honvédelmi
minisztérium közvetlen a járási főszolgabírói
hivatalhoz intézett leiratában az ez évi főso-
rúzt szeptember hó 14—18-ig terjedő napokra
tűzte ki. Az érdekelteket a község előjárósága
utján fogja értesíteni a főszolgabírói hivatal.

— **A járási utibizottság ülése.** A já-
rási utibizottságot Dr. Dósa István h. főszolga-
bíró e hó 3-án d. e. 10 órára hívta egybe. Az
évi költségvetés letárgyalása után folyó ügyeket
intézték el.

— **Az ez évi nagy hadgyakorlatok**
— mint tudjuk — vidékünk bevonásával Arad-
és Csanádmegyében fognak lezajlani. A had-
gyakorlatban résztvevő egyik hadtest Fegy-
házán, Mindszenten, Hódmezővásárhelyen át fog
a helyszínre vonulni. A hadtest előcsapata a
terepszemlélt mult hó 30-án, kedden tartotta
meg, Pap Jenő hadnagy vezetése mellett. A
kolera veszedelme miatt ez a terepszemle azon-
ban a mindszenti rév sövényházi oldalán zárult

Vegye magához, amíg tiszta, hófehér, mig
enyémnek mondhatom. Vegye magához, hogy
imádattal borulhassak le egykor az én hófehér
Madonnám drága sirhalmára...

... S az isten meghallgatta kérésemet,
magához vette fehér szerelmemet. Meghalt pa-
nász nélkül, egy néma váddal ajkán mielőtt
megbocsáthatta volna vétkemet. Önkezemmel
romboltam szét az oltárt, melyet halhatatlan
szerelmünk emlékére emeltem. Leromboltam az
oltárt s nem jutott eszembe, hogy romjai az én
boldogságomat is el fogják temetni.

Egy ködös decemberi délután hunyta le
örökre megtört szép szemeit s elment folytatni
azt a félbe maradt rózsaszínű álmot, melyet
olyan könnyörtelenül elraboltam tőle.

Elment, itt hagyott, hogy tovább csaljam a
világot, tovább hazudjam az esküt más leány-
nak, melyet neki fogadtam, isten tudja hány-szor.
Elment, itt hagyott s itt hagyta szívemben az
önvád mardosó kinjait. Mert bánatos szép arca
nem hagy nyugodni. Itt bolyong velem a nagy
világ zajában s eszembe juttatja a multak em-
lékét. Pedig mennyire szerettem. Boldog voltam,
ha csak a kezét is megfoghattam. Sívár szí-
vemben lángra gyult a vér s vágyón tekintetem
ábrándos szemébe.

S most mindennek vége van. Eljártam
földi boldogságom, amikor halálát kívántam
ott a fehér fűrtös orgonafák alatt.

S azóta éjjel-nappal üldöz a vád s örült
fogadalmam átkát sirja fülembe a temetői szél:

... Legyen a siré szép hófehér teste, édes
picic ajka; legyen a siré, ha másképp nem lehet...
Nem lehetett... Mért, hogy nem lehetett?...

s hadfiaink az éjjeli szállást Mindszent helyett a baksí uradalmi majorban tartották meg. — Miután a kolera-zárlat alól e hó 2-án már fel lett oldva községünk, azért semmi akadálya sincs annak, hogy az átvonulás a tervtől eltérő lenne. Mint hallottuk, a hadtest teljes egészében itt Mindszenten fog egy éjet fölteni s amennyiben a huszezer ember a községben nem volna elhelyezhető, az itt el nem helyezettek a templom alatti községi legelőn fognak táborot ütni. Lesz tehát módja és alkalma községünknek egy hadi állapotban levő hadsereget együtt látni. Mert tudni kell, hogy a hadtestben képviselve leendő minden fegyvernem: huszár, baka, honvéd, tüzer, utász stb.

— **Megszűnt a kolera.** A Karkas János halála óta halállal végződő kolera betegség nem történt. Épen azért volt igen különös, hogy a fővárosi lapok lelketlen tudósítók bemondása alapján július 30-iki számaikban valószínűsítő rémhíreket közölték le a községünkben fellépett koleráról. Csongrád vármegye alispánja küldött a Fővárosi Tudósító-hoz egy hiteles, az eddigi rémhíreket megcáfoló közleményt. — A hét leforgása alatt már gyanús megbetegedés sem történt, s miután még a Tisza vizéről várt vegyvizsgálat is megállapította, hogy a Tisza vize nincsen megfertőzve, az összes eddigi óvintézkedésekkel felhagytak s községünk a zár alól feloldván, azt teljesen kolera-mentesnek nyilvánították.

— **Jegyzők gyűlése.** Sóhlya Gyula csongrádi főjegyző, mint a megyei jegyzői egyesület elnöke f. hó 10-én délelőtt 9 órára hívta össze a tagokat a megtartandó évi közgyűlésre. A közgyűlésen folyó ügyeket tárgyalnak, azután pedig társasbéd lesz, amelyen való részvételüket Dr. Cicatricis Lajos főispán, Dr. Nagy Sándor alispán, Dr. Csúcs János várm. főjegyző, Fekete László főszolgabíró — egyesületi dísztagok helyezték kilátásba.

— **Helyiséget cserélt az iparoskör.** A Mindszenti Iparosok és Kereskedők elnökségének lapunk útján tudomására adja a tagoknak, hogy a kör a Zánthó Kálmán-féle vendéglőben nyert elhelyezést.

— **Népház községünkben.** Még a legutolsó rendes közgyűlésen elhatározta a község képviselőtestülete, hogy a népháznak községünkben való felállításával megpróbálkozik. A pontos részletek megbeszélése és véleményadás végett pedig bizottságot küldött ki. Eddig a bizottság semmi életjelt nem adott magáról, de ebben a hónapban az elnök által összefog hivatni, hogy terveit, költségvetéseit a népháznak megtárgyalja s véleményét a szeptemberi rendes közgyűlés elé terjeszthesse.

— **Istvánnapi nagy ünnepély a Margitszigeten.** A gróf Zichy János vallás- és közoktatásügyi miniszter kormányzata alatt álló Gyermekszanatóriumot a nagyközönség a magyar viszonyok mellett valóban páratlan érdeklődéssel karolta fel s ugyanoly mértékben támogatta a gyermekvédelmi mozgalmat az állam is. Ezáltal vált lehetővé, hogy aránylag rövid idő alatt most már a második gyermekszanatórium létesítése közeledik a megvalósuláshoz. Ezen célból adott kivételesen engedélyt a fővárosi közmunkák tanácsa ahhoz, hogy Szent István-napján a Margitszigeten egész napra terjedő ünnepélyt rendezhessen a Gyermekszanatórium-Egyesület. Az országos ünnepélyre oly műsort állapított meg a rendezőség, a mely alkalmas arra, hogy Szent István napján a fővárosba rándulóknak eseményes ünnepe legyen a Gyermekszanatórium javára rendezendő margitszigeti ünnepély. Nevezetesen a kizárólag egy koronában megállapított szigeti belépődíj ellenében az összes látványosságok megtekinthetők lesznek. Andrássy Gyula gróf, a AMC elnöke, egy országos atlétikai verseny céljaira engedte át a szigeti sportpályát, a Magyar Atlétikai Club pedig értékes sportprogramról gondoskodott, a melyet belépődíj nélkül rendez az István-napi közönség számára. Az egyes sportszámok között a Budapesti Lyra-Dalkör fog dalversenyt tartani Kaszás Gyula karnagy vezetése mellett. A szigeti fedett folyo-

sóján egyik oldalon az Apolló-projectograph sorozatos előadást tart ugyancsak ingyen humoros mozgatóképekkel. Ugyancsak érdekes lesz Emmerling nagy tűzijátéka és az a tombolajáték, amelyet ezen célra a pénzügyminiszter engedélyezett. Az ünnepély színhelyén semmiféle külön belépődíj, sem jótékony árusítás nem lesz. A szigetre a hajómenettértyi jegy fenőttek részére 1.40 korona, gyermekek részére 60 fillérben állapított meg. Bárczy István polgármester külön omnibuszjáratot engedélyezett az Istvánnapi ünnepélyre, a mennyiben a főváros forgalmas helyeiről társaskocsik fogják a közönséget a szigetre szállítani, s mindazok, a kik az omnibuszokon váltják meg egykoronás jegyeiket, minden külön fuvardíj nélkül szállíthatnak a szigetre. Azonkívül ingyen automobiljáratokról is gondoskodik a rendezőség, a melynek főterekvése, hogy a közönség egy nagyszabású ünnepélyben részesüljön minden nagyobb megterhelés nélkül. Részletes felvilágosítást telefon útján is (82—82) bárkinek ad a Gyermekszanatórium Egyesület központi igazgatósága (Stáhlitca 15.)

— **Utépítés a megyében.** Dacára az aratási munkálatoknak, serényen folynak a megye megkezdett útjainak építése. A szeged-csongrádi törvényhatósági ut homok-vöröscsárdai szakasza már teljesen készen van, s átadatott a közlekedésnek; míg a hantháza-pusztaszeri szakasz munkája közel van a befejezéshez.

— **Betiltott sertéspiác.** Községünkben az utóbbi napokban igen sok sertés betegedett meg s mivel ragály is jelentkezett, a községi előjáróság tegnaptól kezdve betiltotta a sertésvásárt.

— **Közegészségügyi bizottsági ülés.** Csongrádvármegye közegészségügyi bizottsága július hó 29-én tartotta ülését a vármegyei ház kistermében. Okot az ülés összehívására a községünkben járványosan fellépett kolera esetek szolgáltattak. A tagok teljes számban megjelentek. Az ülésen másról, mint a községünkben fellépett kolera-esetről, nem is tárgyaltak. Meg kell említenünk, hogy a legteljesebb elismerés hangján nyilatkoztak Dr. Szóbi Lipót járási főorvosról, akinek lelkiismeretességén, tudásán mulott az, hogy ma már községünkben, kolera eset elő nem fordult. Hisszük, hogy Dr. Szóbi Lipót ezt a megérdemelt elismerést illetékes helyről is megfogja kapni.

— **Vásároljunk Kolozsvari-féle szappant, mert az a legjobb és legolcsóbb.**

— **A papagály.** Egy kereskedő az üzletébe ment reggel, amikor az utcán meglátott egy atyafit, aki egy papagályt kínált megvételre. A kereskedőnek nagyon megtetszett és megkérdezte, hogy beszél-e a papagály.

— Ugy beszél az, uram, akár egy ember.
— Aztán mi az ára?
— Husz korona.
— Fogja itt a pénz. A papagályt pedig vigye haza a feleségemnek
— Igenis, kérem.
— Mire ebédre hazatért a kereskedő, már el is felejtette az egész madár-ügyet. Leült ebédelni. A sültig jól ment minden, itt azonban bajok támadtak, mert a szárnyas nagyon is keménynek bizonyult.

— Te, anyuskám, miféle sült ez?
— Hát nem tudod, hiszen te küldted reggel...

— Te szerencsétlen, te azt a madarat megsüttetted? Hiszen az egy papagály volt...

Egy madár, amely úgy beszél, mint az ember!
Mire felesége a világ legtermészetesebb hangján felelt:

— Ugy?... Hát miért nem szólt?...
— **Mese.** Talán Meseország gyönyörű királynéja elsírta magát és az ő drága könnyeiből fakadt ez a mese, példázatnak sok hű és keményszívű ember elé és borujára, halk szomorúságára néhány érzékeny és szép léleknek...

Egy leány és egy ifju a hősei, akik valamikor szereték egymást tiszta és szent szerelmmel. Fogadkoztak is egymásnak. És azokon az esteken, amikor az öreg hold és ifju leányai a csillagok, kiültek az égre, hogy meghallgassák a szerelmes szívek éjg felsóhajtott kívánságait,

nem panaszkodtak, hanem megcsókolták egymást s mindketten tudták, hogy őket semmi sem választhatja el egymástól.

De a sors, amely minden időben éppen azokra a szívekre haragszik, melyek hűek és szerelemmel vannak eltelve, megirigyelte ezt a két szívet is s nem engedte, hogy boldogok legyenek. Lényegtelen, hogy a férfi szülei elnezték-e a házasságot, vagy a férfi lett gyáva s nem merete az élet küzdelmes harcát magára venni; elég az hozzá, hogy egy napon szerelmes párjának azt az üzenetet küldte, hogy a szerelemnek vége, a házasságból nem lehet semmi... A lány, aki egész szívét vitte bele a játékba; aki ábrándjainak, szépen kigondolt boldogulásának veszét elviselni nem tudta; egy napon szerelmeséhez ment, s annak szemeláttára itta ki a szenvedéseket megölő, a halált hozó méregpoharat...

Ez a mese vége... A mi községünkben történt meg ez az eset, ez a csodálatosan szép és mindig igaz történet, de olyan, mintha nem is történt volna meg... Mintha maga Meseország királynéja sírta volna el egy szomorú pillanatában...

— **Lépfene Sövényházán.** Mint értesültünk, a dilitori és síróhegyi legelők marháik között lépfenében történtek megbetegedések. De erélyes intézkedés történt az irányban, hogy a baj tovább ne hurcoltassék.

— **Gummibélyegzőket legszebb kivitelben és olcsó áron készít Horváth Antal, Mindszent**

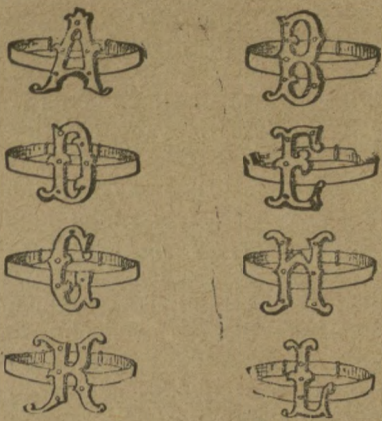
— **Rendelet a szódavizről.** A hivatalos lap szerdai száma közölte a belügyminiszternek a kereskedelemügyi miniszterrel együtt kiadott, a szódavíz gyártása, elárúsítására, s forgalomba hozatalára vonatkozó szabályrendeletét. A rendelet előírja, hogy a szódavíz gyártásához csak tiszta szénsavat szabad használni. Egy liternél nagyobb üvegbe nem szabad szódavizet tölteni s ennél nagyobb üveget forgalomba hozni nem szabad. A rendelet a szódavizet töltött palackok s a palackokat szállító kocsik tisztántartásáról is intézkedik.

MŰVÉSZIES
NYOMTATVÁNYOK
GYÁRTÁSA

HORVÁTH
ANTAL
MINDSZENT
KÖNYV- ÉS NYOMDA
INTERURBAN- TELEFON: 9

Legszebb ujdonság!

BETÜS ARANYGYŰRŰK

Mindszenteen csakis

Gyovay István

órák és ékszerésznél kaphatók.

Nagy raktár: arany-, ezüst- és faliórákból. Ékszerek legolcsóbb beszerzési forrása! Javítások **jutányos áron** és **jótállás mellett** a leggyorsabban eszközölköttek.

Szíves pártfogást kér

Gyovay István, órák és ékszerész.

Szalonnát,

zsírt és friss sertéshúst

mindenkor
a legolcsóbb
napi árban
csakis

Kados István hentesnéél

lehet
vásárolni!

Pallavicini-tér 7-ik szám.

Nyomdász tanuló

heti fizetéssel vagy teljes ellátással felvétetik Horváth Antal könyv- és műnyomdájában

Nagy raktár!

Modern gépek!

Gőzcséplőgarnitúrák

magánjáró és nem magánjáró garnitúrák gyárilag javítottak

4, 6, 8 és 10 HP. Hoffher, Magyar Állam, Shuttleworth stb.

alig használt gégek, továbbá magános 4, 6, 8 és 10 HP. különféle gyártmányu magánjáró és huzatos lokomobilok.

Kellemes részletfizetés mellett kaphatók

Friedrich Testvérek

gépgyárában Temesvár.

Azonnal üzembe vehető!

Legmesszebbmenő jótállás!

Tudja-e már?

hogyan kitűnő zamatu tisztán kezelt

jó fajborok

legolcsóbban

Vig Dánielnél kaphatók

Horváth Antal könyv- és műnyomdája, Mindszente.
Telefon-számunk: 9.

Új módszer!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy Mindszenteen, a Piac-téren (özü. Bárdos Flóriánné házában) levő

óra- és ékszer-üzletemet

külföldi mintára rendeztem be, s úgy az óra-, mint az ékszer-javítását **24 óra alatt** jótállás mellett készítem el.

Állandóan nagy raktár: **függő és gyűrűkben, zseb- és faliórákban, nyakláncokban** és minden e szakmába vágó árúban.

Midőn ezen ujításra hívom fel a nagyérdemű közönség figyelmét, kérem szives pártfogásukat

Gottlieb Bertalan

órák és ékszerész.

Butorok 25-52

Hálók, ebédlők, uriszobák, szalónok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és kastélyberendezések, vas- és rézbutorok, szőnyegek, függönyök, csillárok és zongorák szállíttatnak bárhova

kézpénzért, vagy rendkívül előnyös fizetési feltételekkel.

Diszes nagy butoralbum 1 korona.

Teljes berendezésnél utazó mintákkal **díjmentesen** küldetik bárhova.

Modern Lakberendezési Vállalat

BUDAPEST, IV., Gerlóczy-utca 7. sz.

(Központi városháza mellett.)

Vegyeskereskedés

Mindszente község főutcáján, italméréssel és trafikkal, olcsó házbérrel, azonnal, esetleg később is átadó

Bővebb értesítést ad a „Mindszentei Lap“ kiadóhivatala, Mindszenteen.

Ajándéknak, ünnepnap alkalmára, betegeknek

előnyös egy postacsomag

Jokaji gyógybor

kapható bérmentve 6, 8 és 10 korona árban, továbbá:

asztali bor 70 fillér, szamorodni 90 fillér, 1 K 20 f, 1 K 50 f, asszúbor 2—5 korona literenként

SZTARECZKY GÉZA

rk. ig. tanító és bortermelő

TOLCSVA, (ZEMPLÉN-VM.)

Schvaroz József és Társa

Alapítási év 1884.

Budapest

VÁCI-KÖRUT 53.

Szabadalmazott **Ventzki** gőztakarmány-füllesztő

65, 100, 160, 300 és 620 liter ürtartalom.

Fülleszt 40—60 perc alatt!

Fülleszt 40—60 perc alatt!

Hordozható pálinkafőző üstök

100—400 liter ürtartalom.

AZ ÚJ SZESZADÓTÖRVÉNY ELŐÍRÁSAI SZERINT.

Angol marha- és lónyirógépek és ollók!

A már világhírű Kolozsvári (Heinrich)

**Szent László fertőtlenítő
Pipere-Szappan**

kincset ér a háznál. Biztosan megóv minden ragályos betegségtől és amellet remek illatával kiváló bőrfinomító anyaga folytán elsőrangú kosmetikai cikk.

Kapható mindenütt!!

Ára 70 fillér.